

Jeg er så bare også nødt til at sige, at selv om vi får flere mærker, bliver man ikke nødvendigvis klogere på det. Jeg ser jo f.eks., at vi er ved at finde ud af nu, at et engelsk mærke åbenbart skulle være et mærke, der skulle dokumentere, at man altså godt kan anvende torsk fra Nordsøen – det kan jeg forstå at der er nogle engelske forbrugerorganisationer der siger – og ellers bør man ikke. Men det er jo helt en misforståelse.

I dag er stort set al den fangst, der sker af torsk i Nordsøen, bifangst, og hvis ikke man fik lov til at have en kvote af torsk, som i øvrigt også vil udvikle sig i positiv retning på grund af den forvaltningsplan, vi har, ville det jo betyde, at man skulle smide den torsk ud. Og det er da i hvert fald slet ikke bæredygtigt.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Nu sagde fødevareministeren, som jeg hørte det, at der ikke skulle skabes konkurrencefordele på markedet. Det vil jeg da egentlig godt have uddybet, for et kvalitetsmærke, der fortæller noget om, at fisk er fanget af kystfiskere, og at de har haft kort vej til forbrugernes bord, giver selvfølgelig en kvalitativ konkurrencefordel, og det må da være meningen med en mærkning, at man får fisk af en bedre kvalitet.

Jeg tror da, at ministeren ligesom jeg har købt fisk i forretninger ude i havneområderne, i fiskerihavnene, og jo ved derfra, at man ofte får en helt anden smagsoplevelse, end hvis det er fisk, som har været meget længere undervejs. Det er vel meningen, at det skal være en konkurrencefordel i forhold til dem, der nu fisker på den »rigtige« måde, at få mærket fiskene og få dem ind hurtigt.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Nej, det kan jeg ikke bekræfte, det kan jeg ikke. Jeg har ikke set dokumentationsmateriale, der viser, at det, at man har en lille båd, eller at man nu tilfældigvis har en tidsmæssig kortere rejse end andre, nødvendigvis gør, at man har optimeret fisken kvalitetsmæssigt.

Altså, det er virkelig kompliceret stof, når man skal ind og kigge på det, for der findes jo store både, som har isning osv., som er helt afgørende for, at en fisk kan holde sig frisk. Så man kan slet ikke bare lige stille det op på den måde og sige, at det er et enkelt parameter: en lille båd god fisk, stor båd skidt fisk. Den går slet ikke.

Der er man nødt til at sige, at det skal man helt anderledes ind at kigge på.

Men jeg synes stadig væk, at det er den rigtige vej at gå, og det er jo derfor, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Venstre og selvfølgelig regeringen sammen har lavet en handlingsplan, hvor vi netop sætter sådan nogle elementer i højsædet, hvor vi netop søger at optimere værdien af den fisk, der er derude. Der er jeg bare nødt til at sige til hr. Jens Peter Verner, at jeg ikke kender til, at man umiddelbart skulle kunne sammenligne de ting.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det er vel ret indlysende, at hvis det er sådan, at man har frisk fisk, der kommer ind over kajen, skulle det indebære en højere pris og dermed også give en konkurrencefordel. Jeg har da opfattet det som noget, der var helt naturligt, at det ville blive den virkelighed, man kom til at opleve, i modsætning til de fisk, man køber, der har været lang tid undervejs. Det kan jeg forstå at ministeren er helt uenig i; disse småbåde skal ikke have nogen konkurrencefordele, heller ikke fordi de har en bedre kvalitet. Jeg må sige, at det synes jeg er skuffende.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Det var da rart, at jeg ikke sagde det, som hr. Jens Peter Verner fik konkluderet, for det sagde jeg jo på ingen måde: at de her små kystfiskere ikke skulle have en konkurrencefordel. Faktisk er det sådan, at vi nu har lavet en kystfiskerordning, som nogle har efterspurgt længe. Så det er jo i direkte modstrid. Vi laver faktisk en kystfiskerordning.

Det, jeg sagde, var, at med hensyn til friske fisk skulle man passe på med at sætte lighedstegn og sige: Hvis de bliver fanget fra en lille båd, er det garanteret frisk fisk, hvorimod hvis en større båd fanger dem, er det ikke. Sådan kan man ikke gøre det, og det var bare det, jeg anholdt, for det er så kompliceret et baggrundsmateriale, der ligger, hvor man skal ind og kigge på, om den isning, der foregår, den opbevaring af fisken, der foregår, er bedst på den ene eller den anden måde.

Derfor er det noget mere kompliceret, og derfor vil jeg stadig væk fastholde, at vi bør have nogle minimumsstandarder, og så kan man jo selv lave private mærkninger inden for det område.